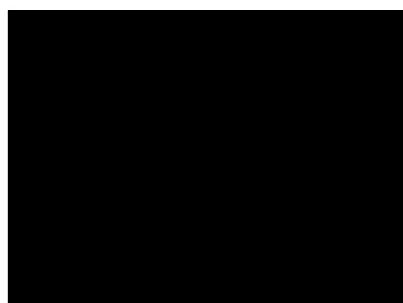

Starosta Poznański

Wasze pismo z dnia: 05.02.2024 r.

Znak:

Nasz znak: OP.152.6.2024

Data 16.05.2024 r.

Sprawa: odpowiedź na petycję

Odpowiadając na Państwa petycję, która wpłynęła do Starostwa Powiatowego w Poznaniu 21 lutego 2024 r., a także w części przekazaną przez Wójta Gminy Tarnowo Podgórne 27 lutego 2024 r., w sprawie protestu przeciwko planom wybudowania wieży kratowej pod stacją bazową telefonii komórkowej, na działce 257 przy ul. Dopiewskiej w miejscowości Lusówko, informuję, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2023 r. poz. 682 ze zm.) „każdy ma prawo zabudowy nieruchomości gruntowej, jeżeli wykaze prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, pod warunkiem zgodności zamierzenia budowlanego z przepisami.”. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 lipca 2016 r. sygn. II OSK 2811/14, art. 4 Prawa budowlanego nie daje uprawnienia do przesądzenia przez właściciela o przeznaczeniu zabudowy nieruchomości gruntowej na cel wyznaczony według własnej woli. Tę swobodę ogranicza miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. W związku z powyższym, zadaniem organu administracji architektoniczno-budowlanej nie jest uniemożliwienie korzystania z prawa zabudowy w przypadku, gdy projektowana zabudowa będzie spełniać obowiązujące przepisy prawa. Prawo zabudowy może być ograniczone tylko przepisami prawa powszechnie obowiązującego oraz ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i tylko w tym zakresie organ administracji architektoniczno-budowlanej może ingerować w planowaną zabudowę, jak to zostało rozstrzygnięte w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 25 października 2019 r., sygn. II SA/Kr 804/19.

Organ administracji architektoniczno-budowlanej odmawiając, bądź wydając pozwolenie na budowę winien kierować się ściśle określonymi w przepisach prawa wytycznymi. Podstawę wydania konkretnej decyzji stanowią przepisy prawa materialnego. Zgodnie z art. 35 ust. 1 ww. ustawy, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego, właściwy organ sprawdza:

- 1) zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z:
 - a) ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu,
 - b) wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
 - c) ustaleniami uchwały o ustaleniu lokalizacji inwestycji mieszkaniowej;
- 2) zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi;

Starosta Poznański

- 3) kompletność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego, w tym dołączenie kopii zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7, dotyczącego projektanta i projektanta sprawdzającego;
- 3a) dołączenie:
 - a) wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawdzeń;
 - b) oświadczeń, o których mowa w art. 33 ust. 2 pkt 9 i 10;
- 4) posiadanie przez projektanta i projektanta sprawdzającego odpowiednich uprawnień budowlanych na podstawie:
 - a) kopii dokumentów, o których mowa w art. 34 ust. 3d pkt 1 – w przypadku uprawnień niewpisanych do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane;
 - b) danych w centralnym rejestrze osób posiadających uprawnienia budowlane – w przypadku uprawnień wpisanych do tego rejestru;
- 4a) przynależność projektanta i projektanta sprawdzającego do właściwej izby samorząd zawodowego na podstawie:
 - a) zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7 – w przypadku osób niewpisanych do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane,
 - b) danych w centralnym rejestrze osób posiadających uprawnienia budowlane – w przypadku osób wpisanych do tego rejestru.

Informuję, że dla działki o numerze ewidencyjnym 257, obręb Lusówko, gmina Tarnowo Podgórne obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w Lusówku – część Centrum A, zatwierdzonego uchwałą nr XXXVIII/610/2017 Rady Gminy Tarnowo Podgórne z dnia 24 stycznia 2017 r. Przedmiotowa działka znajduje się na terenie zieleni otwartej, oznaczonym na rysunku planu symbolem ZZO. Zgodnie z § 21 pkt 1) tej uchwały – na terenie ZZO ustala się zachowanie zieleni, zachowanie istniejących cieków i rowów jako otwartych, dopuszcza się lokalizację nowych zadrzewień, szczególnie wzdłuż istniejących cieków i rowów melioracyjnych, lokalizację ścieżek rowerowych oraz ciągów pieszych. W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, na terenie objętym ustaleniami planu, zgodnie z § 4 pkt 3 dopuszcza się lokalizację sieci infrastruktury technicznej z zastrzeżeniem, iż zakazuje się lokalizacji nowych napowietrznych sieci infrastruktury technicznej. Natomiast wg § 12 pkt 1) ww. uchwały nr XXXVIII/610/2017, w zakresie modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej ustala się powiązanie sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym oraz zapewnienie dostępu do sieci, natomiast zgodnie z § 12 pkt 3) dopuszcza się roboty budowlane w zakresie sieci m. in. telekomunikacyjnej. Przez budowę urządzeń infrastruktury technicznej rozumie się budowę drogi oraz wybudowanie pod ziemią, na ziemi albo nad ziemią przewodów lub urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłowniczych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych, zgodnie z art. 143 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2023 r. poz. 344). Do przepisów odrębnych należy zaliczyć ustawę z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. z 2024 r. poz. 604). Zgodnie z przepisem art. 46 ust. 2 wskazanej ustawy: „Jeżeli lokalizacja inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej nie jest umieszczona w planie miejscowym, dopuszcza się jej lokalizowanie, jeżeli nie jest to sprzeczne z określonym w planie przeznaczeniem terenu ani nie narusza ustanowionych w planie zakazów i ograniczeń. Przeznaczenie terenu na cele zabudowy wielorodzinnej, rolnicze, leśne, usługowe lub produkcyjne nie jest sprzeczne z lokalizacją inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, a przeznaczenie terenu na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej nie jest sprzeczne z lokalizacją infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu.” Plan miejscowy dopuszcza wykonywanie robót budowlanych w zakresie sieci infrastruktury technicznej, w tym sieci telekomunikacyjnej. Należy zatem stwierdzić jednoznacznie, iż przedmiotowa inwestycja nie narusza ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Z dołączonego do wniosku projektu budowlanego wynika, iż przedmiotowe zamierzenie budowlane dotyczy budowy bezobsługowej stacji bazowej telefonii komórkowej, która będzie służyć

Starosta Poznański

bieżącemu utrzymaniu zasięgu sieci telefonii komórkowej. Projektowana wieża kratowa o wysokości całkowitej 49,50 m (z iglicami odgromowymi) zostanie zamocowana w fundamencie mikropalowym. Na wieży umieszczone zostaną anteny sektorowe i radioliniowe. Na oczępie fundamentu mikropalowego zostaną zamontowane urządzenia sterujące. Do stacji bazowej doprowadzona będzie energia elektryczna. Wewnętrzna linia zasilająca oraz kanalizacja dla światłowodu przebiega pod powierzchnią terenu działki 257. Planowane jest ogrodzenie w obrysie wieży, zabezpieczające przed dostępem osób nieuprawnionych. Konstrukcja wieży spełnia warunki zapewniające nieprzekroczenie stanów granicznych nośności oraz stanów granicznych przydatności do użytkowania. Na wieży, na wysokości 48 m n.p.t., zostanie zainstalowanych sześć anten sektorowych AS26_2, pracujących w pasmach 800/1800/2100 MHz i trzy anteny sektorowe AS25_3, pracujące w paśmie 900/2600 MHz. Powołując się na Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 maja 2022 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2022 r. poz. 1071) należy stwierdzić, iż instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 do 300 000 MHz, zostały wyłączone z katalogu przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Pole elektromagnetyczne emitowane przez anteny stacji bazowej jest tak niewielkie, że nie wywołuje negatywnych skutków w środowisku, nie ma wpływu na zdrowie i samopoczucie mieszkańców w okolicy. Stacja bazowa telefonii komórkowej nie wydzielą toksycznych gazów, nie emituje niebezpiecznych substancji, lotnych związków organicznych, gazów cieplarnianych, nie uwalnia niebezpiecznych substancji do wody gruntowej, wód powierzchniowych lub gleby. Teren działki, na której planowana jest budowa stacji bazowej, znajduje się w obrębie Obszaru Chronionego Krajobrazu Rynny Jeziora Lusowskiego i doliny Samy, położony jest poza obszarem Natura 2000 i nie będzie oddziaływać negatywnie na obszary Natura 2000. Jedynym źródłem hałasu emitowanego przez stację bazową jest szafa techniczna, która emituje hałas na poziomie maksymalnie 40 dB. Jednak biorąc pod uwagę posadowienie i oddalenie od najbliższej zabudowy jednorodzinnej projektant stwierdza, iż nie zostaną przekroczone wartości dopuszczalne, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 15 października 2013 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. z 2014 r. poz. 112). Dźwięk związany z ruchem powietrza w okolicy wieży jest pomijalnie mały. Urządzenia sterujące nie będą emitowały drgań. Stacja bazowa jest elementem sieci telekomunikacyjnej, której zadaniem jest dostarczanie sygnału radiowego do odbiorców końcowych operatora telefonii komórkowej. Jako odbiorcę końcowego należy rozumieć wszelkie urządzenia, jak telefony komórkowe, modemy, systemy alarmowe, systemy sterowania i inne, które do łączności wykorzystują sieci komórkowe. Dostępność połączenia z siecią tych urządzeń jest bezpośrednio i ściśle zależna od poziomu sygnału radiowego, docierającego do użytkownika końcowego. Właściwe zaprojektowanie stacji bazowej polega m. in. na takim wyborze miejsca, wysokości, głównych kierunków ustawienia anten sektorowych, aby zapewnić usługę dostępu do sieci komórkowej dla wszystkich urządzeń końcowych, znajdujących się w obszarze pracy stacji. Rozkład poziomy mocy gęstości promieniowania elektromagnetycznego o poziomach nie mniejszych niż wartość dopuszczalna, został przedstawiony w projekcie zagospodarowania terenu i uwzględnia aktualnie obowiązujące przepisy ww. rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. Analizując rozkład poziomy ponadnormatywnego promieniowania elektromagnetycznego, przy uwzględnieniu wysokości zawieszenia anten 48,0 m n.p.t. oraz sposobu zagospodarowania terenu w otoczeniu projektowanej stacji bazowej stwierdzono, iż nie wystąpi ekspozycja ludności na ponadnormatywne pole elektromagnetyczne wytwarzane przez projektowane anteny. Z dołączonej do projektu graficznej prezentacji obszaru oddziaływania obiektu POZ0397A w płaszczyźnie pionowej wynika, że promieniowanie ponadnormatywne będzie występować w wolnej przestrzeni, niedostępnej dla ludzi. Stwierdzono też, że parametry pracy projektowanych anten nie spowodują ograniczeń w zabudowie sąsiednich działek (wg ustaleń planu: maksymalna wysokość budynków nie więcej niż 9 m) oraz nie będą wpływać na zdrowie i życie ludzi.

Starosta Poznański

Informuję, że przedmiotowy projekt budowlany został sporządzony przez osoby posiadające uprawnienia budowlane w odpowiedniej specjalności, zgodnie z obowiązującymi przepisami, warunkami technicznymi i zasadami wiedzy technicznej. Wnioskodawca spełnił wymagania określone w przepisach art. 32 ust. 4 i 35 ust. 1 ustawy Prawo budowlane, przedłożony projekt budowlany posiada wymagane opinie i sprawdzenia. Do projektu dołączone zostało uzgodnienie Szefostwa Służby Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych RP nr 4200/23 z dnia 14 września 2023 r., nr sprawy: SSRL SZ RP-WL.5103.1.2023, w którym zaakceptowana została lokalizacja stacji bazowej telefonii komórkowej na terenie przedmiotowej działki o nr 257 w m. Lusówko oraz wskazano, iż obiekt nie wymaga oznakowania przeszkodowego.

Planowana inwestycja nie stanowi przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i nie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia. Zgodnie z nowelizacją przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) - uchylone zostały przepisy § 2 ust. 1 pkt 7 oraz § 3 ust. 1 pkt 8 ww. rozporządzenia, z katalogu przedsięwzięć mogących znacząco bądź potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wyeliminowane zostały wszelkie instalacje radiokomunikacyjne. Przestrzeń, w której poziom gęstości mocy promieniowania elektromagnetycznego, emitowanego przez anteny obiektu radiokomunikacyjnego, przyjmuje wartości wyższe od dopuszczalnych została określona w informacji o obszarze oddziaływania na środowisko, w projekcie zagospodarowania terenu. Pola elektromagnetyczne o wartości przekraczającej dopuszczalne normy wystąpią w wolnej przestrzeni, na wysokości zawieszenia anten 48,00 m nad poziomem terenu, w odległości do 4,9 m od anten. W zasięgu ww. stref, czyli w obszarze oddziaływania stacji, znajduje się wyłącznie działka nr 257, na której sytuowana jest przedmiotowa wieża. Wobec powyższego należy stwierdzić, iż nie wystąpi ekspozycja ludności na ponadnormatywne pole elektromagnetyczne wytwarzane przez projektowane anteny, a przyjęte parametry pracy anten nie spowodują ograniczeń w zabudowie sąsiednich działek, jak również nie będą wpływać na zdrowie i życie ludzi.

Reasumując, przenosząc powyżej przytoczone argumenty na grunt ocenianego postępowania należy uznać, że Wnioskodawca spełnił wymagania określone w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, a przedłożona dokumentacja jest kompletna i posiada wymagane opinie oraz sprawdzenia, w tym m. in. oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane. W związku z powyższym organ administracji architektoniczno-budowlanej nie mógł odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Starosta nie posiada kompetencji w zakresie zmiany miejsca planowanej inwestycji, a co za tym idzie nie ma możliwości modyfikacji wybranej przez inwestora lokalizacji. W dniu 30 stycznia 2024 r. do Starostwa Powiatowego w Poznaniu wpłynęło odwołanie od decyzji. W związku z powyższym Starosta Poznański w dniu 6 lutego 2024 r. przekazał odwołanie wraz z kompletem akt sprawy do organu II instancji tj. Wojewody Wielkopolskiego. Po przeanalizowaniu dokumentacji sprawy, w świetle przywołanej definicji strony organ odwoławczy ustalił, że odwołującemu nie przysługuje przymiot strony w przedmiotowym postępowaniu, w związku z powyższym w dniu 8 kwietnia 2024 r. Wojewoda Wielkopolski umorzył postępowanie odwoławcze. Decyzja jest ostateczna - istnieje możliwość zaskarżenia jej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji skarżącemu.

STAROSTA
Jan Grabkowski